

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Donici Andrei Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.12.2016 - 11.04.2017;

Instanța de apel: 18.05.2017 - 03.10.2017;

Instanța de recurs: 23.11.2017 - 26.12.2017.

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 11.04.2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Donici Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă:

- pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - 4 (patru) ani închisoare cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis;

- pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - 4 (patru) ani închisoare cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de infracțiuni, i-a fost stabilită lui Donici Andrei pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 ani, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei de 3 ani și 6 luni stabilită prin sentința Judecătorei sect. Centru, mun. Chișinău din 12.12.2016, fiindu-i stabilită definitiv lui Donici Andrei pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către Frimu Dumitru s-a admis integral și s-a încasat de la Donici Andrei în beneficiul lui Frimu Dumitru prejudiciul material în sumă de 25 501 (douăzeci și cinci mii cinci sute unu),20 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Frimu Ion s-a admis integral și s-a încasat de la Donici Andrei în beneficiul lui Frimu Ion prejudiciul material în sumă de 49 804 (patruzeci și nouă mii opt sute patru),32 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit în fapt că Donici Andrei se învinuiește în aceea că, la data de 24 iunie 2016, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se afla în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx, sub pretextul că îi va perfecta cet. Frimu Ion actele necesare pentru ca ultimul să plece la muncă în Italia și neavând posibilitatea perfectării unor astfel de acte, prin înșelăciune a primit de la cet. Frimu Ion bani în sumă de 150 euro.

Ulterior, la data de 06 iulie 2016, Donici Andrei, urmărind același scop infracțional și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, abuzând de încrederea avută față de cet. Frimu Ion, aflându-se în s. Xxxxx a mai primit suma de 2 100 euro sub pretextul de a-i deschide ultimului viza pentru plecare în Italia, însă până în prezent din motivul caracterului nerealizabil al angajamentului asumat nu și-a onorat obligațiunile asumate față de Frimu Ion.

Ca urmare acțiunii infracționale părții vătămate Frimu Ion i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în mărime de 2 250 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 49 804,43 lei.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune proporții considerabile.

Tot el, Donici Andrei la data de 24 iunie 2016, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se afla în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx, sub pretextul că îi va perfecta cet. Frimu Dumitru actele necesare pentru ca ultimul să plece la muncă în Italia și neavând posibilitatea perfectării unor astfel de acte, prin înșelăciune a primit de la cet. Frimu Dumitru bani în sumă de 22 200 lei MD.

Ulterior, la data de 05 august 2016, Donici Andrei, urmărind același scop infracțional și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, abuzând de încrederea avută față de Frimu Ion, aflându-se în sat. Xxxxx, a mai primit suma se 150 euro sub pretextul achitării serviciilor pentru transport, însă până în prezent din motivul caracterului nerealizabil a angajamentului asumat, nu și-a onorat obligațiunile asumate față de Frimu Dumitru.

Ca urmare acțiunii infracționale, părții vătămate Frimu Dumitru i-a fost cauzată o pagubă materială considerabilă în mărime de 25 501,20 lei MD.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței nominalizate a înaintat apel inculpatul care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde în privința sa, deoarece a recunoscut integral vinovăția, se căiește sincer de cele comise, are un copil minor la întreținere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, s-a admis apelul declarat de către inculpat, s-a casat sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Donici Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani;

- art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Donici Andrei pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin.(1-4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin prezenta decizie și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriai Grigoriopol din 12.12.2016, i s-a stabilit lui Donici Andrei pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 7 (șapte) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități de plasare în câmpul muncii a persoanelor fizice pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către Frimu Dumitru s-a admis integral și s-a încasat de la Donici Andrei în beneficiul lui Frimu Dumitru prejudiciul material în sumă de 25 501 (douăzeci și cinci mii cinci sute unu) lei 20 bani.

Acțiunea civilă înaintată de către Frimu Ion s-a admis integral și s-a încasat de la Donici Andrei în beneficiul lui Frimu Ion prejudiciul material în sumă de 49 804 (patruzeci și nouă mii opt sute patru) lei 32 bani.

4.1. Instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului, care deși a fost citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, a refuzat a se prezenta în ședința de judecată, refuzul fiind confirmat și de către avocatul acestuia.

Colegiul a constatat că instanța de fond, deși în partea dispozitivă a sentinței recunoaște vinovăția lui Donici Andrei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței a omis să constate faptele pe ambele infracțiuni, astfel încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de fond eronat a indicat în partea descriptivă a sentinței că „**Donici Andrei se învinuiește în aceea că ...**” or, aceasta urma să constate fapta infracțională pe ambele capete de învinuire în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și să descrie fapta clar și concret.

Ca urmare a celor expuse, Colegiul a **constatat** că Donici Andrei la data de 24 iunie 2016, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se afla în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx, sub pretextul că îi va perfecta cet. Frimu Ion actele necesare pentru ca ultimul să plece la muncă în Italia și neavând posibilitatea perfectării unor astfel de acte, prin înșelăciune a primit de la cet. Frimu Ion bani în sumă de 150 euro.

Ulterior, la data de 06 iulie 2016, Donici Andrei, urmărind același scop infracțional și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, abuzând de încrederea avută față de cet. Frimu Ion, aflându-se în sat. Xxxxx a mai primit suma de 2 100 euro sub pretextul de a-i deschide ultimului viza pentru plecare în Italia, însă până în prezent din motivul caracterului nerealizabil al angajamentului asumat nu și-a onorat obligațiunile asumate față de Frimu Ion.

Ca urmare a acțiunii infracționale părții vătămate Frimu Ion i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în mărime de 2 250 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 49 804,43 lei.

Astfel, Donici Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune proporții considerabile.*

Tot el, Donici Andrei, la data de 24 iunie 2016, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în timp ce se afla în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx, sub pretextul că îi va perfecta cet. Frimu Dumitru actele necesare pentru ca ultimul să plece la muncă în Italia și neavând posibilitatea perfectării unor astfel de acte, prin înșelăciune a primit de la cet. Frimu Dumitru bani în sumă de 22 200 lei MD.

Ulterior, la data de 05 august 2016, Donici Andrei, urmărind același scop infracțional și anume dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, abuzând de încrederea avută față de Frimu Ion, aflându-se în sat. Xxxxx, a mai primit suma de 150 euro sub pretextul achitării serviciilor pentru transport, însă până în prezent din motivul caracterului nerealizabil a angajamentului asumat, nu și-a onorat obligațiunile asumate față de Frimu Dumitru.

Ca urmare a acțiunii infracționale, părții vătămate Frimu Dumitru i-a fost cauzată o pagubă materială considerabilă în mărime de 25 501,20 lei MD.

Astfel, Donici Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin*

înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Necătând la faptul că inculpatul a recunoscut pe deplin vina în cele incriminate, Colegiul a considerat că culpa acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale, acceptate de inculpat și cercetate de către instanța de fond, și anume declarațiile părților vătămate, martorilor și materialele cauzei.

Analizând temeiurile invocate în apeluri în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a constatat că acestea își găsesc confirmare, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel nu numai sub aspectul constatării faptei, ci și în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Astfel, studiind materialele dosarului, Colegiul a ajuns la concluzia că prima instanță a individualizat greșit pedeapsa aplicată lui Donici Andrei și în mod eronat a stabilit că acesta a comis infracțiunea în stare de recidivă și, prin urmare, a aplicat greșit prevederile art. 34 și 82 Cod penal. Potrivit materialelor cauzei, Donici Andrei a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 31.03.2016 în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani privațiune de libertate, cu suspendarea executării pedepsei pe termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa un anumit gen de activitate pe termen de 1 an, iar prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 12.12.2016 în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, i s-a numit pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare, cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități de plasare în câmpul muncii a persoanelor fizice pe termen de 3 (trei) ani. De asemenea, Colegiul a atestat că la 24.06.2016, când au fost comise infracțiunile de escrocherie, inculpatul nu avea antecedente penale nestinse, or, infracțiunea a fost comisă până la pronunțarea sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 12.12.2016.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 31.03.2016 Donici Andrei a fost condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, iar prin prisma art. 34, 111 și 112 Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Prin urmare, în privința inculpatului nu se atestă starea de recidivă, instanța de fond stabilind greșit că inculpatul ar fi comis infracțiunea dată în stare de recidivă și, respectiv, aplicând incorect art. 85 Cod penal, eronat i-a stabilit pedeapsa definitivă prin cumul de sentințe, deși era necesar să fie determinată pedeapsa definitivă prin prisma prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin concurs de infracțiuni.

Stabilind pedeapsa lui Donici Andrei pentru cele comise, instanța de apel a considerat că scopul educativ și preventiv al acesteia, nu poate fi atins decât prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, doar așa urmând a fi atins scopul restabilirii

echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea ultimului cât și din partea altor persoane, totodată ținând cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de pericolul social al infracțiunilor comise, acestea făcând parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului care anterior a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează negativ, de faptul că nu a recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate, cât și de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

În altă ordine de idei, Colegiul a considerat că acțiunile civile înaintate de părțile vătămate sunt întemeiate și justificate, ținând cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul a determinat supunerea acestora la pierderi materiale, iar legea procesual penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a contravalorii celor pierdute în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri de către:

5.1. *procuror*, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului indică că instanța de apel nu a motivat în nici un fel oportunitatea diminuării pedepselor numite lui Donici Andrei, adică nu a constatat și nu a stabilit circumstanțele cauzei și persoanei celui vinovat, care ar justifica concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită de instanța de fond. De asemenea, nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, anterior a fost condamnat pentru fapte analogice, din această activitate făcând deja o îndeletnicire. Astfel, instanța de apel, diminuând pedeapsa numită lui Donici Andrei practic până la minimul sancțiunii prevăzute de dispoziția normei de care este condamnat, nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care la caz lipsesc) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsa redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante.

5.2. *inculpat*, care fără a invoca un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, motivând că recunoaște vina total, se căiește de cele comise, este de acord să restituie paguba pricinuită părților vătămate, are un copil minor la întreținere.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul reține că în partea dispozitivă a recursului declarat, procurorul invocă drept temeiuri pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că *instanța a admis o eroare gravă de fapt și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă nu expune careva argumentare întru susținerea acestora, prin urmare aceste temeiuri au fost invocate de către procuror formal, or invocarea pct. 12) este imposibilă în situația în care cauza penală dată a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul atestă că procurorul critică decizia instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei aplicate, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Tot aici, instanța de recurs reține că inculpatul în recursul său nu invocă nici un temei din cele 16 prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării privind stabilirea unei pedepse mai blânde, Colegiul deduce că motivele recursului inculpatului de asemenea se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume din aceste considerente Colegiul se va expune asupra ambelor recursuri concomitent.

Astfel, se menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă celui vinovat luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite,

motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

În speță, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel a luat în considerare atât prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75, 76, 77 și 78 Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Colegiul evidențiază că instanța de apel stabilind pedeapsa inculpatului, corect a reținut aspectele legate de persoana acestuia, și anume că ultimul anterior a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează negativ, nu a recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate, totodată a ținut cont și de pericolul social al infracțiunilor comise, care fac parte din categoria celor grave.

De asemenea, Colegiul menționează că instanța de apel corect a reținut că prima instanță a aplicat incorect în privința inculpatului art. 85 Cod penal, eronat stabilindu-i pedeapsă definitivă prin cumul de sentințe, or era necesar să fie determinată pedeapsa definitivă prin prisma prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin concurs de infracțiuni.

În altă ordine de idei, Colegiul consideră fără sens cerința procurorului de a menține sentința instanței de fond în situația în care aceasta a fost emisă cu admiterea unor erori care fiind reținute de către instanța de apel, au fost înlăturate iar sentința a fost casată cu rejudecarea cauzei.

În consecință, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicată inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Donici Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 ianuarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun